

„A győzelem hitével indulunk a választásra, mert tudjuk, hogy a kisemberek ezrei állanak mögöttünk“

Lelkesen ünnepelték a szövetkezett városi balpártot Somogyi-telepen a szombat esti gyűlésen

(A Délmagyarország munkatársától.) A szövetkezett városi balpárt szombaton este Somogyi-telepen, a Kecskeméti-vendéglőben nagy-sikerű választói gyűlést rendezett. A nagyterem zsufolásig megtelt közönséggel, amely az egyes felszólalókat hosszasan és lelkesen ünnepelte. Trischler Ferenc elnök nyitotta meg a gyűlést, majd

Kéthly Anna

beszélt nagy figyelem közepette.

— Az utolsó évek tragikus eseményei megrendítették az emberek sokaságában a hitet a demokrácia iránt. Sok helyen a tömegek a megélhetési gondok miatt kiengedték kezük-ből az örendelkezés nagy kincsét. Azok, akik a demokrácia romjain átvették a helyet, nem tudtak nagyobb kenyeret, több szabadságot adni. Ha nem így lett volna, nem kellene ma itt lennünk. A szolgaság, rabság sem tud kenyeret adni. Számonkérjük az új viszonyok között a régi életet, gondolkozunk és éppen ezért nem várunk csodákat egy kifosztott világtól. attól a parlamentáris rendszertől, amely ma uralkodik. Tudom, hogy a polgárság semmiféle csábító ígértet ellenére sem tér le az igazi utról: ezen az uton akarunk maradni.

A legtöbb törvényhatóság nem tejezi ki a választók akaratát.

felrázzuk közönyéből ezt az alvó várost.

Meg kell magyarázni mindenkinek, olyan embereket kell választani, akik helyt állanak. S helyt fognak állani, mert nem ígérnek aranyhegyeket, ők is a földön járnak ígéreteikkel, mint mi, szegény emberek. Mindenhová, ahol gondokkal küzdő emberek élnek, el kell menni és meg kell mondani nekik, hogy az utolsó hetek harcában nem szabad elfáradni, hanem teljes erővel kell megvívni ezt a harcot, amely az életét jelenti. Ha a szegény ember pihenőre leül, reggelre megfárad. Minden ígértet, minden kecsegtetés ellenére tovább kell törnünk egészen a választási urnáig és ott teljesíteniük kell kötelességünket.

— A polgárság, a nép irányítja a várost.

— Az nagyon nagy ember, fiam. Az a miniszterelnök. Azt mondják — vagy olvastam valahol? —, hogy kőműves volt. Profilban rémesen hasonlít a Kovácsics Jóskaéhoz, ugye?

— Láttátok személyesen?

— Nem. De a képe ott van minden jobb helyen. Egyszer beszélt valami ünnepélyen, de nem tudtunk elmenni, mert randevunk volt egy kávéházban Smelling Rudival, az kint járt üzletileg. Micsoda jó pofa. Hát az, hogy tud viccet elmondani, meg kell örülni! Ő mesélte azt, hogy utazik egy angol, meg egy skót, meg egy zsidó... hehehe... azt mondja az angol: hes vagyok, hehehe... azt mondja a skót: szomjas vagyok, hehehe... de ezt tőle kell hallani, óriási! Barátom! Meg kell örülni! Iszonyu jó pofa. Dehát mond már, mi gondja van neki? Alaposan benősült, minden hónapban egyszer tesz egy ilyen üzleti körutat és él vigan az apósa pénzéből. Ja, hogy Mussolini, meg a Kovácsics Jóska. Mint egyik tojás a másikhoz. Ugyanaz az orr, az a homlok, az a bajusz...

— Mussolini nem visel bajuszt.

— Nem? Akkor összevetésem valakivel. Ja! Alfonzhoz hasonlít, a volt spanyol királyhoz. Hát arról miket mesélnek itt Pesten!

— Alfonzról?

— Arról is. De a Jóska-t gondolom.

Hajnalgig diskuráltunk, ó külföld, ó Nyugat, ó austrada — megtudtam, hogy Párisban ingyen adják a bort a menühöz és Berlinban ugy szaladgálnak a filmszínészek az uccán, mint nálunk a moziban — ó külföld, ó Nyugat, ó Waggon-Lits — megtudtam, hogy Bécsben kedélyesek az emberek és Pisában van egy torony, amelyik ferde és erről Smelling Rudi egy viccet mondott, de azt elfelejtettem és megtudtam, hogy Budapest kicsinyes pletykafészek, á barátom! — ó külföld, ó Nyugat, ó technika haladása... — lehet, hogy igazuk van.

ezt az akaratot ellensúlyozzák más egyéb eszközökkel. Vannak százan és százan, akik a választás során háromszorosán is szavazhatnak, míg óriási tömegeket zártak ki a szavazásból. Mindezek hozzájárulnak ahhoz, hogy a választók, a polgárság akaratára ne érvényesüljön teljes egészében. A választási beosztás is segíti a közvélemény meghamisítását. Itt is csupa technikai raffineria érvényesült. A telepeknél is úgy állították össze a kerületi beosztást, hogy nehezebbé tegyék a szavazást. De ha ennél még nagyobb akadályok lennének, akkor is nekimmennék a választásoknak, mert egy talpalatnyi földnek a feladása, feladását jelenti annak a helynek, ahol állunk. Amiről mi magunk lemondunk, azt visszaszerezni nem lehet többé. A győzelem biztos hitével megyünk, mert tudjuk, hisszük, hogy az iparosok, kereskedők, a kisemberek ezrei ott állnak mögöttünk. Ezek már túl vannak a frázisokon, nem fognak ma már a saját érdekeik ellen szavazni. Ez a választás nem fog a gondokkal küzdő ember közönyébe belefulladni. Ez az érzés nem fog úrrá lenni többé az embereken, mert mindenki tudja ma már, hogy a saját életéről van szó.

— Most következik a munka legfontosabb része: a házról-házra való járkálás, hogy

mindenkinek a gondja a város gondja. Azok, akik a mi pártunkból és a velünk szövetségelt pártból bejöttek, megmutatták, hogy ez a város mindenki ügye. Odabenn sziszifuszi munkát végeztek és ezt a kötelességüket tovább is végezni akarják.

— A reakció szívesen veszi, ha a szegény ember átengedi neki a gyeplőt, de ne felejtjük el, hogy a gyeplővel együtt jár az ostor is. Ez a két hét csak arra a megfontolásra vezethet mindenkit, hogy utána nyul a gyeplőnek és erősen a kezében tartja. Ma divat a felelőtlen-ség, a visszahuzódás. Nem szabad hagyni, hogy ez a gyilkos hangulat eluralkodjék rajtunk, le kell rázni ezt a halálos fáradtságot, fel kell ébredni végre és az utolsó két hétben hangosan kell kiabálni a jogainkért, igazságainkért. Ha ez megtörténik, lehetetlen, hogy az a gondolat, amelyet a Balpárt képvisel, diadalra ne jusson. Kéthly Anna beszédét hosszan tartó, lelkes taps fogadta.

Horváth József

volt a következő felszólaló. Arról beszélt, hogy azok, akik ma itt vannak a vacsorán, mindig a szegény emberek ügyét támogatták, éles, bátor, objektív emberek, mindég a védelmükre keltek. Ma ünnepet ül a telepi lakosság — folytatta — a szolidaritás, a baráti kézfogás ünnepét. Itt vannak azok, akik a sajtóval, az élő szó hatalmával mindig mellettünk, a nyomorgó Somogyi-telepi polgárság mellett állottak, jól tudjuk, — folytatta beszédét —, hogy mi a nyomor és mit jelent telepi lakosnak lenni. Meg kell ragadnunk a segítségül nyújtott kezét és meg kell köszönnünk azt a készséget, amellyel mellettünk állnak. Itt van a legnagyobb szükség a segítségre.

— Van egy ur — mondotta továbbá — egy dr. Csordás nevű, aki itt fel akar lépni. Nagyszerű trükkkel összehozott néhány embert és elment a főispárhoz — kutat kiverkedni.

Belvárosi Mozi

Vasárnap — hétfő

Botrány Rómában

Nagy kiállítású revüburleszk.

3, 5, 7, 9.

Széchenyi Mozi

Vasárnap — hétfő

Elveszem a feleségem

A szezon legjobb vigjátéka.
Ralph A. Roberts főszereplésével.

Kell
a gyermeknek cigarettát!

Nem! De szeszes áll se győz.
Gyermeknek a legkevesebb meg is tul sok. A Kathreiner meláta-kávé és Franck kávépótlék tápláló anyagok, ezt igyák. Örülnek is neki!

Ott pedig azt mondotta, hogy a deputáció azt követeli, hogy őt vegyék fel a hivatalos listára jelöltnek. De a deputáció követelte, hogy a kut ügyében is járjanak el. Elvitte hát őket a polgármesterhelyetteshez és azt kérte, hogy a kut körül — kövezzék ki a földet. Hát ez lett a deputációból. Nem hisszük, hogy ezt az eljárását a polgártársak nem fogják honorálni: igyekeznek majd részavazni. Nem szabad senkinek sem beugrani. A közéletben uralkodó letargia annak tulajdonítható, hogy sokszor becsaptak minket; nem engedhetjük meg magunknak azt, hogy tovább is kísérleti nyulak legyünk. Az utóbbi öt év után megnézhetjük, hogy kik voltak azok, akik mellett állottak nyomorunkban. Azok, akik nem álltak mellettünk, azok ma nincsenek is itt. De akiket a Balpárt ajánl, azok harcedzett, kipróbált emberek, nekünk csak egy feladatunk van: támogatni őket.

Általános figyelem közben szólalt fel

Pásztor József

Azzal kezdte beszédét, hogy az előtte elhangzott beszéd sok tekintetben szólt a szívéhez és örömmel tapasztalta, hogy valamennyi hallgató szívéhez találtak az őszinte szavak. Ezután a történelemből vett példával illusztrálta, hogy vannak jelöltek, akiknek a törvényhatósági bizottsági tagság mára nem való, minthogy a névkártyájukra ráírják tisztségüket. Utalt Vajda János példájára, aki megbukott a képviselőválasztáson és azután rányomatta a névjegyére, hogy „nem képviselő“.

— Sok ilyen jelölt lesz most is, akik majd Vajda János példáját követhetik, — mondotta Pásztor nagy derűtség közben. Ezután foglalkozott az Egyesült Polgári Pártok szerdai gyűlésén elhangzottakkal.

— A legelső, amit el akarok mondani, hogy azzal, amit az egyesült polgári pártok választási vezére mondott, a szövetkezett városi balpárt teljes egészében egyetért. Sokan azonban a pártjambeliak közül nem követik őt. Azt mondotta a vezérük, hogy ne feszítsük végletekig a húr, mert nem ellenségek, hanem csak ellenfelek állnak szemben a választási küzdelemben. Köszönettel nyugtazzuk ezt a felszólalást, de volt a szerdai gyűlésnek egy szónoka, aki szószerint a következőket mondta: „Az a polgár, aki a szocialisták listáján indul a választási harcban, árulója a polgári gondolatnak és a nemzetközi eszmék szolgálatába szegődik.“ Erre az egyik üzenetem, hogy ha mi, akik a szociáldemokratákkal szövetkezünk, árulói vagyunk a polgári gondolatnak, akkor erre az utat ez az ur mutatta meg.

— Nemrég zajlott le a polgármesterválasztás — folytatta — és

ez az ur nem átalította a szociáldemokrata városatyák szavazatát megszerezni próbálni.

Vigasztalódjunk: ugyanez a városi képviselő, aki az üzenetet küldte nekünk, pár évvel ezelőtt az ébredők elnöke volt és a hazaárulóknak nevezte, aki zsidóval megy a választási küzdelembe. Most ez az ur — a zsidó választók szavazatát is szívesen venné.

— Polgártársnők és polgártársak, mi itt valamennyien, akik 20 éve járjuk kálváriánkat, azt üzenjük Széchenyi Istvánnak, hogy ez a husz év megtanított bennünket szenvedni, de félni nem!

— Volt azon a gyűlésen egy felszólaló, jóhiszemű közéleti harcos, ki azt mondotta, hogy ez a választás a jó és rosszindulatu bacilusok harca. Minden attól függ, hogy ebben a harcban, a jóindulatu és rosszindulatu bacilusok harcában ki lesz a győztes. Ehhez a megállapításhoz mi is csatlakozunk, de ennek az urnak, aki ezt a mondatot megkockáztatta és állandóan a szakszerűségi képviselőlet